

متن پرسش

سلام استاد: چیزها گفتند مردم، نیست حتی چیزی. نقض شد ضرب‌المثل با حرف‌های دل‌قوی. گفتم از این سگ‌صفت بیزار بیزارم ولی، نه به سگ توهین نکن، دارد گناه حیوانکی. ناامیدی میوه‌ی گندیده‌ی اخبار بود. کشوری می‌سوزد از تحلیل‌های آبکی، گوش هرکس هم بدهکار حقیقت‌ها نبود، چشم را باید بشوید، یا بگیرد عینکی. عده‌ای تخریب‌گر، وحشی، مضر جامعه، عده‌ای دنبالشان با مغزهای آهکی. اعتراضات به حق مردمی شد بار کج. کی رسید این راه‌ها حتی به ترکستانکی؟ دود تنها توی چشم آتش‌افروزان نرفت، مانده بر دیوار صدها خانه قاب کودکی. توی روز رأی‌گیری خانه ماندی؟ شک‌نکن شد بهانه تا بیاید سمت ایران ناوکی، هر کسی وقت تمنای ولی در خواب بود، جنگ بیدارش کند، هر جا به هر آلونکی. بوستان سعدی و دیوان حافظ را ببند، تا بخوانم شعر نابی از کتاب رودکی. آخرت حق است، پس باید هنرمندانه مُرد، زیر پرچم در خیابان، یا که شهر موشکی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! و صد آری! «آخرت حق است، پس باید هنرمندانه مُرد» و حال مائیم و خیابان و معراجی بس عزیزالقدر. حضور مردم در خیابان نوعی حضور مردمی است که خود را زیر سایه رهبر شهید ادامه می‌دهند، مردمی «خودآگاه» به جای توده‌های سرگردان که دشمن را نمی‌شناسند. مردمی در خیابان حاضر شده‌اند که حتی با حضور و بصیرتی عمیق‌تر از ابتدای انقلاب به صحنه آمده‌اند و معلوم است که دشمنان ما و وابستگان داخلی‌شان نسبت به این حضور، ناراحت باشند و به آن‌ها تهمت «رانت‌خوار» بزنند زیرا وابستگان به جبهه دشمن، دل‌بسته به نظامی هستند که در حال زوال است و اینان هستند که به دشمن تصور غلطی از ایران می‌دهند. موفق باشید